

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). สาระแนมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ใจพิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตรหลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ลีนเพรส.

ทิศนา แวนนณี. (2544). รวมรวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธรรม บัวครี. (2531). ทฤษฎีหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

นุชตี สุทธานนท์. (2547). การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านร่องน้ำ อ่าเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิตติยา ปภาณ์. (2540). การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎี จำนวนเสริมสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยศรีนารินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ปราดนา โภวิทยางกูร. (2543). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาชีวจัย และสหคิดการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

โรงเรียนมงฟอร์ดวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. (2547). หลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2547 กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ โรงเรียนมงฟอร์ดวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. เอกสาร โรงเรียน.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สุริยะสาส์น.

วิภาวดี ไฟเมือง. (2545). การประเมินหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง ระดับปริญญาตรี สาขาวิชา
บริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วัลยพร ศรีเชียงราย. (2541). การประเมินโครงการหลักสูตรศึกษาศาสตร์ อบรมมหาบัณฑิตที่ดำเนินการ
ร่วมกันโดยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับสถาบันราชภัฏเชียงราย.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ อบรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศักดา บุญโถ และคณะ. (2542). รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มี
ความพิเศษด้านคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

ศิริชัย กาญจนวนวاسي. (2545). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพมหานครฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). ชุดฝึกอบรมทางไกลบุคลากร
การศึกษาขั้นพื้นฐานสั�ทนาปภูมิปัญญา “ครูปภูมิปัญญา” ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2538). รายงานการวิจัย
รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ:
พิมพ์ดี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มี
ความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2544). คณิตศาสตร์
นักศิริรย์ : คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์.
ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). รายงานสรุป
สภาพปัจจุบันและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนความพิเศษ
ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือผู้ปกครองการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ. ม.ป.ท.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). เอกสารประกอบการประชุม
เพิ่งปฏิบัติการนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ระหว่างวันที่ 21 – 25 มกราคม 2547 :
โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ เชียงใหม่. ม.ป.ท.

สำอัง หิรัญนูรณะ และคณะ. (2545). การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

สมชิตา เกษรวงศ์ และคณะ. (2546). การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

สมศักดิ์ ภูวิภาคาวรรณ. (2545). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่ : The Knowledge Center.

สมหวัง พิริยานุวัฒน์. (2541). วิชีวิทยาการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนัก จันทร์แเป็น. (2533). การประเมินและการปรับปรุงหลักสูตรและการสอน. เชียงใหม่: คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนัก จันทร์แเป็น. (2542). SPLE “WHY WHAT HOW”. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ครองช่าง.

Madaus, George F., Stufflebeam, Daniel L. & Scriven, Michael S. (Eds.). (1986). *Evaluation Models : Viewpoints on Educational and Human Services Evaluation*. Boston : Kluwer-Nijhoff.

Wiggins, G. (1989). Teaching to the (authentic) Test. *Educational Leadership*, 14, 21-23.

Worthen, Blaine R. (1987). *Educational Evaluation*. New York : Longman.